

33. MEKTUBUN BAŞLIĞI VE KONUSU

Dünya sevgisinde esir olmuş kötü alimlerin zemmedilmesi ve dünyadan yüz çeviren zahid alimlerin medhi hakkında olan bu otuz üçüncü mektup, Lahor’lu Hacı Molla Muhammed’e gönderilmiştir.

33-MEKTUBUN TERCÜMESİ

Muhakkak alimlerden dünya sevgisi ve ona rağbet, onların yüzlerin-deki güzelliği yok eder, her ne kadar halk için onlardan pek çok faideler hasıl olsa da, lakin kendileri için ilimlerinin faidesi yoktur. Şeriatın kuvvet-lendirilmesi ve dinin teyidi onlara bağlanmışsa da, fakat buna itibar edilmez. Zira kuvvetlendirmek ve takviye etmek bazan, fucur ve futur erbabından (kötülük ve şer ehlinden) da hasıl olur.

Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem, facirin kuvvet-lendirmesinden haber vermiş ve şöyle buyurmuştur,

“Muhakkak Allah'u Teala, facir bir adamla da bu dini elbette kuvvet-lendirir.” [\[1\]](#)

1. cilt 33. MEKTUB - KÖTÜ ALİMLER

Yazar Ali Kara

Salı, 17 Şubat 2009 16:02 - Son Güncelleme Salı, 17 Şubat 2009 17:55

(Bu kötü) Alimler Faris taşı gibidir. Şöyle ki düzgün olan demir parçalarından hangi şey ona dokunursa altına döner, kendisi taş olduğu halde durur. O (kötü) alimler, taş ve ağacın içine yerleştirilmiş ateş gibidir. Zira ondan aleme menfaat hasıl olur, fakat taşın ve ağacın içlerine konan ateşten nasibleri yoktur.

Bilakis derimki, kötü alimlerin hakkında ilim zararlıdır. Çünkü onunla aleyhlerine delil tamam olur. Bu husus Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in haber verdiği gibidir:

“Kıyamet gününde azab bakımından insanların en şiddetlisi bir alimdir ki, Allah’u Teala ona ilmi sebebiyle menfaat vermemiştir.” [\[2\]](#)

Nasıl zararlı olmasın, zira Allah'u Teala katında bütün eşyanın en kıymetlisi ve mevcudatın en şerefli olan ilmi, alçak dünyanın eşyasından olan mal, rütbe ve dostları toplamaya vesile yaptılar. Halbuki dünya, Allah'u Teala katında zelildir, hakirdir, Allah katında mahlukatın en çok bu'z edilenidir. Allah indinde aziz olanı zelil etmek ve onun katında zelil olanı aziz saymak, son derece kabahattir. Bilakis gerçekten bu, Hak sub-haneHu Hazretleriyle çekişmedir. [\[3\]](#)

Ders okutmak ve fetva vermek ancak, Allah Teala'nın rızası için halis olurlarsa ve rütbe ve riyaset sevgisi, mal ve üstünlük elde etme arzusundan uzak olurlarsa fayda verirler. Şu sayılanlardan kurtulmalarının alameti, dünya hakkında zühd ve ona rağbetin olmamasıdır.

Şu bela ile imtihan edilen ve dünya sevgisi esaretinde esir olan alimler, dünyacı alimlerdir, onlar kötü alimler olup insanların en şerlileri ve din hırsızlarıdır.

Halbuki onlar, kendi nefislerini dinde tabi olunan kimseler olarak itikad etmektedirler. Ve bütün mahlukatın en faziletlisi olduklarına inanır-lar.

“Kendilerini bir şey üzere zannederler, agâh olun muhakkak onlar yalancıların ta kendileridir. Şeytan onları kapladı da kendilerine Allah’ın zikrini unutturdu. İşte onlar şeytanın askerleridir, agâh olun şeytanın taraf-tarları hüsranda olanlardır.” (Mücadele: 19)

Büyüklerden biri, şeytanı oturduğu halde ve insanları azdırmak ve saptırmaktan hatırı boş kaldığı halde gördü de ona, oturmasının ve azdırma düşüncesinin bulunmamasının sırrını sordu. Lain şeytan dedi ki bu zamandaki kötü alimler, işimde bana çok büyük bir imdad ile imdad ettiler ve saptırma hususunda bana kefil oldular, öyle ki beni saptırma düşüncesinden kurtardılar. [4]

Doğrusu şu ki şeriat işinde bu zamanda vakı olan herbir zayıflık ve gevşeklik, dinin tervici ve takviyesinde ortaya çıkan herbir gevşeklik ancak kötü alimlerin uğursuzluğundan ve niyetlerinin fesadından dolayıdır.

Evet, alimler dünyadan yüz çevirirlerse, makam ve riyaset sevgisin-den, mal ve üstün olmak arzusundan kurtulurlarsa, işte bunlar ahiret alim-lerindendir ve peygamberlerin varisleridir. Onlar üzerine salavat ve tesli-mat olsun.

Bu alimler halkın en faziletlileridir. Bunlar o kimselerdir ki, kıyamet gününde mürekkepleri Allah yolunda şehid olanların kanıyla tartılır da, mürekkepleri ağır gelir.

‘Alimin uykusu ibadettir’ sözü, bunlar hakkında gerçekleşmiştir.

Bunlar ol kimselerdir ki, bakışlarında ahiretin cemali ve tazeliği güzel olmuştur. Dünyanın kabahati ve çirkinliği onlara beyan olmuştur. Ahirete beka nazarıyla bakarlar, dünyayı yok olmak ve zail olmak alametiyle alametlenmiş görürler. Çaresiz fani olandan kaçıp, bakiye yönelirler.

Ahiretin büyüklüğünün müşahadesi, la yezalî (ezeli ve ebedi) olan Mevla Teala'nın azametini müşahade meyvasıdır. Dünyayı alçak etmek ve içinde bulunanları hakir saymak, ahiretin büyüklüğünün müşahadesinin lüzumundandır. Zira dünya ve ahiret iki kumadır, eğer birini razı edersen, diğeri kızar. Eğer dünya kıymetli olursa, ahiret düşük olur, eğer dünya hakir olursa, ahiret kıymetli olur. Şu iki şeyi bir araya cem etmek, iki zıddı cem etmek kabilindendir.

Mısra:

Din ile dünya, bir araya gelseydi ne güzel olurdu. [5]

Nefislerin esaretinden, tabiatlarının gerektirdiği şeylerden tamamıyla kurtulan meşayıhtan bazısından olan bir topluluk, dünya ehlinin suretini hakkani (Allah rızasına uygun) niyetle tercih etmiştir. Zahirde onları dünya ya rağbetli görürsün, hakikatte asla onların dünya ile alakası yoktur. Bilakis onlar herşeyden kurtulmuşlardır, bütün hepsinden halas bulmuş-lardır.

“Bir takım erkekler (varki), hiçbir ticaret ve alış veriş, onları Allah’ın zikrinden menedemez.”
(Nur:37)

Alış veriş Allah’ın zikrinden onları men edemez, onlar şu işlerle tam alaka içinde oldukları halde, (Mevla'dan başka) hiçbir şeyle bağlantılı değildir.

Hace Bahaiddin Nakşibend (Kuddise sırruhu) buyurdu ki: “Mina çarşısında bir tüccar gördüm ki, takriben 50 bin altınlık ticaret yaptı da, kalbi Hak Subhanehu’dan bir an gafil olmadı. [6]

[1] Buhari ve Müslim, Ebu Hureyre’den (radiyellahu anhu) rivayet etmiştir.

[2] İbni Asakir, bu hadisi şerifi Ebu Hureyre’den (radiyellahu anhu) rivayet etmiştir.

[3] Aynı şekilde dini ilimleri bırakıp dünya ilimlerine veya işlerine daldırmak, netice vermeyen ve ahirette faidesi olmayan bir meşgaledir. **“Çalışmış (fakat boşuna) yorulmuş”** ayeti, onlar hakkında şahittir.

1. cilt 33. MEKTUB - KÖTÜ ALİMLER

Yazar Ali Kara

Salı, 17 Şubat 2009 16:02 - Son Güncelleme Salı, 17 Şubat 2009 17:55

[4] Bu zamandaki ilahiyyat etiketlilerin halini artık siz tasavvur edin. Yaptıkları fesadın şiddetini anlayın. Bu yüzden, takva sahibi çok fazla alim yetiştirmemiz gereklidir.

[5] İki biraraya gelemeyeceğinden, ikisini birden talep etme yanlışlığını bırakalım. Hangisi, ne kadar lazımsa, ona o kadar değer verelim.

[6] Risale-i Kudsiyye bu husussu ne güzel beyan eder: “**Beşerdir zahiri, batın hakikat.**”